

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 19/2020
26.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Зорана Делибашић, у предмету предлагача АА из села ..., кога заступа Милена Куч, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 33/20 од 22.07.2020. године, дана 26.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 г 33/20 од 22.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка у износу од 20.000,00 динара.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 33/20 од 22.07.2020. године, одбијен је приговор предлагача којим је тражио да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3450/90 и наложи да се предузму све радње ради окончања поступка у року од 30 дана.

Против овог решења предлагач је Врховном касационом суду, преко Апелационог суда дана 18.08.2020. године благовремено изјавио жалбу.

Поступајући по жалби предлагача у смислу члана 16, 17. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 6/15) и члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду, у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Побијаним решењем, одбијен је као неоснован приговор предлагача да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3450/19 и наложи нижестепеном суду да предузме радње ради окончања поступка у року од 30 дана.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року се уважавају све околности предметног суђења, а пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, а посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Према стању у списима, предлагач је против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, дана 13.04.2017. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду ради накнаде штете на име неисплаћених износа пензија за период почев од 01.03.1999. године до утужења. Тужени је доставио одговор на тужбу дана 23.10.2017. године. Припремно рочиште одржано је 30.04.2018. године, одређен је временски оквир и трајање поступка и наложено је тужиоцу да уплати предујам трошкова вештачења. Рочиште за главну расправу заказано је за 24.09.2018. године. Поднеском од 30.04.2018. године тужилац је определио период за који тражи накнаду, доставио оригинал превода решења о пензионисању, а 17.05.2018. године доставио је доказ о уплати предујма трошкова вештачења и доказ о примањима. Налаз и мишљење вештак је доставио суду 15.06.2018. године, а тужилац је определио тужбени захтев поднеском од 20.07.2018. године. Тужени се поднеском од 19.09.2018. године изјаснио на налаз и мишљење судског вештака и опредељени тужбени захтев. Рочиште од 24.09.2019. године није одржано јер је тужилац тражио рок ради изјашњења на наводе туженог, што је учинио поднеском од 17.10.2018. године, док се вештак писменим путем 09.11.2018. године изјаснио на примедбе туженог. Главна расправа, на којој је спроведен доказни поступак, закључена је дана 24.01.2019. године, а препис пресуде достављен је парничним странкама дана 07.02. и 08.02.2019. године. Тужилац је изјавио жалбу 11.02, а тужени 13.02.2019. године. Предмет је примљен у Апелационом суду ради одлучивања по жалбама странака дана 15.04.2019. године. Изнет је на седницу већа дана 17.06.2020. године, када је донета одлука да се предмет врати првостепеном суду ради исправке пресуде.

Имајући у виду наведено, као и утврђене чињенице у вези поступка пред првостепеном судом који је трајао годину дана и девет месеци, те чињеницу у вези

поступка пред другостепеном судом, као и да се за оцену разумног трајања поступка мора имати у виду укупно трајање поступка (конкретно три године и два месеца), затим, да се у току поступка ради утврђивања спорних чињеница морао извести доказ вештачењем преко вештака економске струке, као и понашање предлагача, на чији предлог је једно рочиште одложено и значај предмета за предлагача, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 17. став 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року закључио да за сада није повређено право предлагача на суђење у разумном року.

У наставку поступка, Апелациони суд ће предузети све мере да се поступак у што краћем року оконча, пошто првостепени суд изврши исправку ожалбене пресуде и предмет по правноснажности решења о исправци првостепене пресуде, врати другостепеном суду ради одлучивања о жалби.

Одлука о трошковима поступка донета је применом члана 30. став 2. ЗВП у вези са чланом 153. став 1. ЗПП, према постигнутом успеху предлагача у спору.

С у д и ј а
Зорана Делибашић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба,
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић